

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

fældet, ser jeg ikke Logikken i det, der er skrevet, for hvis man anlægger et valutarisk Synspunkt, er det dog en Kendsgerning, at jo mindre Udskrivningen er, des mere Kvalitetskorn vil der blive til Eksportformaal i fri Handel, det vil sige, des mere vil der blive til at forøge vore Valutabeholdninger til Køb af Brødkorn. Her maa jeg gøre opmærksom paa, at det, der her giver de store Penge, er, at det er Eksport af en Kvalitetsvare, der er Tale om, ikke den Kvalitet, vi i Almindelighed har paa Statslagre. Fra gammel Tid er det saadan, at vi har et godt Navn her i Landet som Saasædseksportører, og derfor er det Kvalitetsvarer, der her er Tale om, og ikke det almindelige Afleveringskorn. Derfor forstaar jeg ikke rigtig Ændringsforslaget, for jeg gaar som sagt ud fra, at Meningen ikke kan være den, at man vil udskrive almindeligt Foderkorn fra danske Landbrug, udskrive det til Indkøbspris af disse nogle og tyve Korner og saa eksportere det til fantastisk høje Summer. Meningen maa være den, at Udskrivningen skal finde Sted paa denne Maade, men den skal efterfølges af et større Forbrug her i Landet. Hvis det ikke er Tilfældet, vil det være ganske overordentlig interessant at høre lidt mere om det.

Maa jeg videre sige, at naar vi i Aar ikke har eksporteret større Mængder af Sæd, skyldes det ingeniunde Mangel paa Afsætningsmuligheder, men det skyldes først og fremmest, at jeg for mit Vedkommende har tænkt paa det mindre Landbrugs Stilling, idet jeg paa ethvert Tidspunkt — hvad flere ærede Medlemmer ogsaa vil kunne bekræfte — har hævdet det Synspunkt, at Eksport af Korn her fra Landet ikke kunde finde Sted, medmindre det var et enigt Landbrug, der gik ind for det, og derfor kan jeg sige, at de Eksportmængder, der har været Tale om, har der paa alle Stadier været Enighed om.

Med Hensyn til det kommunistiske Mindretals Bemærkning i Betænkningen om, at det under Hensyn til Nedgangen i Brødkornsarealerne maa anses for nødvendigt paa det nuværende Prisgrundlag at sikre de nødvendige Arealer til Tilsaaning med Brødkorn, vil jeg sige, at jeg tror, som der er givet Udtryk for fra anden Side, at i den nuværende Situation vil man ikke forgæves appellere til danske Landmænd om at saa en vis passende Del af Arealerne til med Brødkorn. Men gik man ind paa den modsatte Tankegang, saa vilde der naturligvis være flere Veje at gaa. Der er den, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var inde paa, at man kunde gøre det mere tillokkende ved at tillade en mindre Afleveringsmængde, naar det

var Brødkorn, fremfor naar det var Foderkorn, der afleveredes. Og der er ogsaa den Udvej, at man kunde gøre Spændvidden mellem Brødkorns- og Foderkornsprisen større. Endelig er der den tredje Udvej, og det var den, der blev fulgt i 1942, om jeg husker rigtigt, da vi fik en Lov, der gav Statsgaranti mod Tab ved Saaning af Hvede. Det er maaske nok lidt uden for det, det ærede Mindretal kalder det nuværende Prisgrundlag, men for dette sidstes Vedkommende er det Bordings Navn, der staar under, saa helt galt kan det ikke være.

Saa skal jeg kun bekræfte over for det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at det er rigtigt, at jeg har det samme Syn i Aar, som jeg havde sidste Aar, at hvis der bliver en Import af Korn her til Landet, vil jeg optage Forhandlinger med Landbrugets Organisationer om Fordelingen af denne Import. Jeg er i det hele taget fuldstændig enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende.

Til sidst skal jeg kun sige, at naar jeg ser paa den Mængde Korn, som vi i Øjeblikket har faaet importeret, er jeg ganske overbevist om, at der vil blive Dækning for de Formaal, vi har regnet op.

Saa kan man resumere det op og sige, at Lovforslaget, som det foreligger, formindsker Udskrivningen med en Femtedel, ved Siden af at Ejendomme med Grundværdi fra 8 000 til 10 000 Kr. er blevet fritaget, og man sikrer den fornødne Mængde til Befolkningens Ernæring, til Husmænd, Avlscentre, Forsøgsstationer, Høns og Svin uden for Landbruget; der sikres dem tidligere Aars Mængder. Naar dette er Tilfældet, kan jeg ikke se, at man med Rimelighed i 1947—48 kan forlange mere af Kornavlén. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag og stemmer imod de Ændringsforslag, som er foreslaaet af henholdsvis det kommunistiske og det socialdemokratiske Mindretal.

Carl Petersen: Den højtærede Minister mente at kunne udlægge det, jeg havde sagt, paa den Maade, at vi var imod en Afvikling af denne Lovgivning. Det er ikke rigtigt, idet jeg udtrykkeligt gjorde opmærksom paa, at en Lovgivning af denne Beskaffenhed ikke kunde være noget varigt. Men for mig og mit Parti har Spørgsmaalet været, om denne Afvikling skal foretages for indeværende Aar, hvor vi har hele Usikkerheden paa Kornmarkedet, eller om vi skal vente, til vi har en vis Sikkerhed paa Kornmarkedet ude i Verden. Den højtærede Minister maa indrømme mig, at der